

§ 23.

En af en Inquisit afgiven Tilstaacelse kan, dersom han tilbagekalder den, kun benyttes som Bevismiddel imod ham, naar den er afgivet eller ratihaberet i Overværelse af Actor og Defensor, og efter at disse i den Anledning have haft Leilighed til at henvende Ordet til ham.

Søvrigt har det sit Forblivende ved Lovgivningens Regler om egen Tilstaacelse som Bevismiddel i Straffesager.

§ 24.

Varetægtsarrest maa kun bestaa i en simpel Frihedsberøvelse. Den Arresterede er ikke indskrænket i Henseende til Forpleining eller udelukket fra Samkvem med Andre.

Kapitel V.

Bømmelse af Sagens Omkostninger og Erstatning for ulovlig Varetægtsarrest.

§ 25.

Den, som ikke ved Dommen findes Straffeansvar, kan ikke paalægges nogen Del af Sagens Omkostninger.

§ 26.

Enhver, der ikke ved den endelige Dom findes skyldig til et Straffeansvar, der overfrider Bøder eller simpelt Fængsel, men under Sagen eller Underfølgelsen har været undergivet Varetægtsarrest, har Fordring paa Erstatning for ham ved Varetægtsarresten forarsaget Tort og Kreditspilde samt Næringstab og anden Ulempe eller Skade.

Spørgsmaalet om Berettigelsen til og Størrelsen af saadan Erstatning paafjendes ikke under vedkommende Justitsfoged, men under en særlig Sag, der af den, som vil kræve Erstatningen, anlægges imod den Dommer, som i første Instants har affagt Arrestkjendelsen, og anhängiggjøres ved den Overret, under hvilken bemeldte Dommers Jurisdiktion forterer. Tillige anmeldes Stævningen til Varetægelse af Statskassens Interesse for den offentlige Autoritet, hvem det ordentligvis tilkommer at beordre Tiltale ved sidstnævnte Jurisdiktion.

Er Arrestkjendelsen affagt ved en Ret, hvis Domme umiddelbart indankes til Højesteret, anlægges Erstatningsfagen ved denne.

I alle saadanne Erstatningsfager er intet Retsgebyr at erlægge og intet Stempel-papir at forbruge, og ere til disse Udførelse Sagførere at bestikke paa Forlangende ogsaa for Citanten. I Tilfælde af Appel til Højesteret kunne for samme uden Bevilling nye Bevisligheder fremlægges og nye faktiske Anbringender fremsættes.

§ 27.

Den i §. 26 ommeldte Erstatnings Tilkjendelse er ikke afhængig af, at vedkommende Arrestdekret efter Omstændighederne ikke findes at kunne underkjendes; men har den Arresterede ved eget vigtigt Forhold før eller under Straffesagen eller Underfølgelsen selv givet grundet Anledning til Arrestdekretet, tilkjendes ham ikke fuld Erstatning, men ikkun et efter Rettens Skjøn fastsat mindre Beløb, der under særdeles graverende Omstændigheder endog kan nedsættes til Landets mindste Mønt.